

*Parafia Ewangelicko-Augsburska
w Koninie*

2018
ROK ŚWIADECTWA KOŚCIOŁA

W służbie Ojczyźnie

Witold Sztark urodził się 10 marca 1894 w Koninie, jako syn Daniela i Natalii z domu Petschke. Po zakończeniu I wojny światowej i odzyskaniu przez Polskę niepodległości jako były oficer armii rosyjskiej został przyjęty do Wojska Polskiego i zatwierdzony do stopnia porucznika. Został awansowany na stopień kapitana artylerii. Uczestniczył w wojnie polsko-bolszewickiej w szeregach 2 pułku artylerii polowej Legionów, za co otrzymał **Order Virtuti Militari**. Pozostawał oficerem 2 pułku artylerii polowej Legionów w Kielcach, a w 1923 odkomenderowany na studia do Politechniki Lwowskiej. Służył w Okręgowym Zakładzie Uzbrojenia, awansował na stopień majora artylerii. W 1928 był przydzielony do Centrum Wyszakolenia Artylerii. W 1932 był oficerem 5 pułku artylerii lekkiej we Lwowie, niedługo później zastępcą dowódcy lwowskiego 6 pułku artylerii ciężkiej. Został awansowany na stopień podpułkownika. Początkiem 1935 otrzymał stanowisko dyrektora nauk w Szkole Podchorążych Artylerii w Toruniu. Ukończył Kurs Dowódców Pułków Centrum Wyszakolenia Piechoty w Rembertowie. Witold Sztark uważany był za doskonałego wykładowcę i instruktora, który jednocześnie został uznanym autorem publikowanych opracowań z zakresu balistyki, mechaniki i teorii strzelań. Najważniejsza publikacja to wydana drukiem w 1935 r. praca pt. „Zarys mechaniki jako wstęp do balistyki”.

W 1938 r. został dowódcą 18 Pułku Artylerii Lekkiej w Ostrowi Mazowieckiej, który wchodził w skład 18 Dywizji Piechoty. Jako dowódca tegoż pułku artylerii brał udział w wojnie obronnej 1939 r. w ramach Samodzielnej Grupy Operacyjnej „Narew”. W dniu 10 września został ciężko kontuzjowany, jednakże do końca heroicznej walki z przeważającymi siłami wroga pozostał na stanowisku dowódcy pułku. 13 września został wzięty do niewoli niemieckiej i osadzony w Oflagu XVIII A Lienz (Austria), a w połowie 1940 r. przewieziony do Oflagu II C Woldenberg. Po wojennej tułaczce powrócił do Konina i w 1945 r. został zmobilizowany i skierowany do objęcia stanowiska Kierownika Wyszakolenia Artylerii w Centrum Wyszakolenia Artylerii w Toruniu. Jednakże 10 kwietnia 1946 r. został zdemobilizowany i w 1947 r. przeniesiony w stan spoczynku.

Od 1 września 1947 r. podjął pracę w charakterze nauczyciela matematyki w konińskim gimnazjum i liceum koedukacyjnym (późniejszym liceum ogólnokształcącym, obecnie I Liceum Ogólnokształcącym im. Tadeusza Kościuszki). W szkole tej pracował do 31 sierpnia 1961 r., ucząc kolejne pokolenia młodzieży, w pamięci której pozostał jako postać wyjątkowo charyzmatyczna i ciesząca się powszechnym autorytetem. Po ostatecznym przejściu na emeryturę przeniósł się do córki do Wrocławia i tam mieszkał do końca życia. W 1972 r. został awansowany do stopnia pułkownika. Zmarł 27 lutego 1992 r. i został pochowany na Cmentarzu Grabiszyńskim we Wrocławiu.

Syn Witolda Sztarka, urodzony 21 sierpnia 1926 r. w Toruniu Zbigniew Jan Sztark ps. „Zbyszek”, zginął w powstaniu warszawskim. Był żołnierzem pułku Baszta Komendy Głównej AK batalion „Bałtyk”, kompania B-2 i poległ w dniu 2 sierpnia 1944 r. w trakcie walk na Mokotowie w rejonie Fortu „Służewiec”. W powstaniu warszawskim jako sanitariuszka brała również udział córka Witolda Sztarka, urodzona w 1924 r. Hanna Barbara Sztark.

1 września 2018 r. odsłonięto tablicę pamiątkową na ścianie Liceum Ogólnokształcącego im. T. Kościuszki w Koninie poświęconą płk. Witoldowi Sztarkowi. Nadano również nazwę ulicy jego imienia na konińskiej starówce.

Pamięci

płk. Witolda Sztarka

(1894 - 1992)

Koninianina, nauczyciela szkoły w latach 1947-1961. Oficera artylerii Wojska Polskiego, kawalera Orderu Virtuti Militari. Uczestnika wojny 1918 - 1921, długoletniego wykładowcy, a w latach 1936 - 1938 zastępcy komendanta Szkoły Podchorążych Artylerii w Toruniu. Dowódcy dywizjonu w 5 Pułku Artylerii Lekkiej i zastępcy dowódcy 6 Pułku Artylerii Ciężkiej we Lwowie. Dowódcy 18 Pułku Artylerii Lekkiej w kampanii wrześniowej 1939 r.

W 100-lecie odzyskania niepodległości i w 155-lecie powstania szkoły.

Mieszkańcy Konina